

Sygn. akt VIII U 1224/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2016 r. w Gliwicach

sprawy A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania A. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 20 maja 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1224/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.05.2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu A. W. ponownego przeliczenia wysokości emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2015.748 - dalej ustawa FUS), bowiem nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury jest niższy niż 250%.

Ubezpieczony odwołał się od tej decyzji, wskazując że okolicznością powszechnie znaną są dobre wynagrodzenia górników, a on pracował ponad 20 lat jako sztygar zmianowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując jak w decyzji odmownej.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W okresie od 12.07.1982r. do 18.12.2007r. ubezpieczony był zatrudniony w KWK (...) jako robotnik pod ziemią, górnik i nadgórnik pod ziemią oraz sztygar zmianowy.

Z dniem 19.12.2007r. nabył prawo do emerytury górniczej, której podstawę ustalono w oparciu o przeciętne miesięczne wynagrodzenie z lat 1987-1996. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 265,85% i po myśli obowiązujących przepisów został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu emerytury od 20.02.2012r. odwołujący podjął zatrudnienie, a organ rentowy kolejnymi decyzjami doliczał mu do świadczenia staż pracy.

(...) SA wystawiła ubezpieczonemu druk Rp 7 za lata 1982-2007, które to zaświadczenie obejmuje wszystkie wypłacone mu składniki wynagrodzenia, od których odprowadzono składki na ubezpieczenia społeczne /k. 19/.

Na podstawie przedłożonych zaświadczeń od pracodawców organ rentowy ustalił wwpw za rok 2012r. na 16,94%, za 2013r. – 18,36%, za 2014r. – 13%, za 2015r. – 22,3-%.

Ustalony przez organ rentowy z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom przez odwołującego (tj. lat 1985-1998, 2001, 2003-2006, 2015) (...) wynosi 246,83%,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego i oświadczenie (...) SA w K..

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110a ust. 1 ustawy o FUS wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Po myśli art. 15 ustawy FUS podstawę wymiaru emerytury stanowi ustalona przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne w okresie:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę,
- 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury:

-oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;

-oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;

- oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy, w oparciu o przedłożone przez ubezpieczonego zaświadczenia o zarobkach ustalił, że (...):

- z 20 najkorzystniejszych lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom (t lat 1985-1998, 2001, 2003-2006, 2015) (...) wynosi 246,83%,

a zatem prawidłowo, odmówił odwołującemu prawa do przeliczenia emerytury.

Zaznaczyć należy, że do ustalenia wwpw w przypadku przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy FUS koniecznym jest przyjęcie zarobków z okresu po uzyskaniu prawa do tego świadczenia, stąd słusznie organ rentowy do obliczeń przyjął zarobki ubezpieczonego z 2015r., jako najkorzystniejsze z lat 2012-2015.

Zgodnie z § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Dla celów obliczenia wysokości emerytury organ rentowy musi dysponować pewnymi danymi, co do wysokości dochodów ubezpieczonego. Wprawdzie w postępowaniu przed sądem nie obowiązują ograniczenia, co do zakresu środków dowodowych stwierdzających wysokość wynagrodzenia i może być ono wykazywane wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi w Kodeksie postępowania cywilnego, jednakże nie oznacza to, że może być określone w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Nie jest możliwe wyliczenie wysokości wynagrodzenia, a w konsekwencji wysokości składek na ubezpieczenie społeczne oraz wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury w oparciu o wyliczenia hipotetyczne, uśredniane, przybliżone. Do ustalenia wysokości emerytury winna być przyjmowana faktyczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 1 października 2015r., sygn. akt III AUa 205/15, LEX nr 1817534)..

Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są bowiem normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie wysokości wynagrodzenia w sposób przybliżony, prawdopodobny czy oparty jedynie na domniemaniu.

W rozpoznawanej sprawie, (...) jak i pozostali pracodawcy wystawili zaświadczenia o zarobkach ubezpieczonego, na podstawie których organ rentowy dokonał wyliczeń wwpw dla odwołującego. Odwołujący nie kwestionował treści tych zaświadczeń. W tych okolicznościach nie było żadnej potrzeby przeprowadzania dowodu z opinii biegłego sądowego, bowiem przy podanych i niespornych zarobkach wyliczenie wwpw nie wymaga wiedzy fachowej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał odwołanie za bezzasadne i na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

(-) SSO Grażyna Łazowska